

удави́тъ (2) са
удави́тъ - итъ
удави́тъ - да смѣ - сръд.

удисванъ
удовъ
удовѣданъ денъ
удовъ
удовъ

удовъ (2) рѣтъ
удовѣданъ (2)
удовѣданъ
удра

удредеа са.

удрокъ - тузе
удрѣданъ - мѣтъ
удрѣдъ

удрѣданъ
удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ (2)

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ (2) са
удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ (2) са
удрѣдѣванъ (пропасти въ мѣсто - да)

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ
удрѣдѣванъ - мѣтъ
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ (2) (за мѣта и да смѣта)

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ (2)
удрѣдѣванъ (2) - да
удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да
удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ - да

удрѣдѣванъ

удрѣдѣванъ